

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

UN TRIMESTRE

Dins Espanya: una pesseta.
Fora d'Espanya: dues pessetes.

REDACCIÓ: Manacor: Amador, 3.
Palma, sucursal: General Barceló, 1.
ADMINISTRACIÓ: Manacor: Ferrer, 5.
Palma, sucursal: Gral. Barceló, 1.

LA AURORA

Surt cada dissapte per donar ventim i altres erbes a n-es qui s'hò guany

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

A Manacor: Ca-Mestre Antoni Fiol, Ferrer, 5.—Ca-Pamo Andreu Alcover, Estrella, 6.
A Palma: Llibreria d'En Guasp, Morey, 6.—Taller d'encuadernacions d'En Francesc Ferrer, Sta. Eulària, 25.—Llibreria Ernest Fran, Brossa.—Llibreria Escolar Fontdevila, Brossa.

Parla En Revengoli, Escoltau i oireu

ESCARPIDA

N' haurem de donar una a sa tropa anti-clerical, que no fa petjada dreta. Per forta que sia s'escarpida no huserà tant com ets escarpits, ets atupats se merexen. Es que son penjadors, dignes de qualsevol càstic. I no es que les volguem gens de mal; noltros lo que voldriem, que's componguessen qualque poc, i, si no hu porem conseguir, al manco decantarlos sa gent que los seguex i aturar que negú s'aplegui ab ells per fer betlandines.

Ja hi anau calsat per aygol

Si, e hi anau molt jo companys des Obrer Balear! que dissapte passat, per que En Canalejas no ha dexades fer totes ses barbaritats i animalades que voltros socialistes vos havieu passades p'es carabassot en materia de vagues, propagandes contra la Pàtria, sa propietat i sa vida del proisme, —enganau es qui vos seguexen, dient que, «mentres» Espanya «no mudi de règim», mentres no llevin el Rey i no posin se república, «ses aspiracions de benestar» d'ets espanyols «será nloques quimeres, i per lo tant» mos veurem «somesos a n-es jou de desenfrenada explotació que ambrutex i aniquila el ser humá». Escoltau, companys, ¿i aont es que no hi ha «jous» ni «esplotacions»? Veyam citaume una nació que no n'hi haja? ¿citaume cap temps que no n'hi ha aja haguts «de jous» i de «esplotacions»? ¿No n'hi ha a ses repúbliques des nort, centre i sur d'América? no n'hi ha a sa república socialista de France? ¿No clamau tal volta es socialistes de totes aquexes repúbliques contra 's«jou» d'aquells governs republicans? contra ses «esplotacions» qu'aquells Govern fan o permeten? ¿Vol dir si voltros republicans i socialistes entráveu, ja no hi hauria «jous» ni «esplotacions»? Ah! llavó hi hauria es vostro «jou» i ses vostres «esplotacions», que serien de lo més ferest, de lo mes insuportable. ¿Qu'es, si no, es vostro partit més qu'una «esplotació» infame des poble ignorant? ¿No açlotellau tal volta ab so «jou» de sa vostra organisació es pobres trabayadors que no vos volen seguir en ses vostres vagues, que no volen fer gabella ab voltros per «esplotar» es matexos que vos donen feyna? Qu'es es partit socialista més que una explotació infame de sa classe trabayadora? ¿No era socialista tant o més que voltros, En Briand, es President des Consey de Ministres de France? i sou voltros es primers que l'heu tractat d'esplotador i de despota i de posador de «jous»? Ah companys socialistes! sols es beneyts, es bobians, es

biduins que, son tans i tans desgraciadament (Salamó ja va dir qu'eren infinits; i com de llavó nsá han crescut una cosa horrorosa, avuy son... infinitisims idó sols aqueys la se poren pasar p'es carcabós a n'aqueixa barbaritat de que anirá malament dins Espanya mentres no llevin el Rey i no posin sa república. i tan bé vanar l'any 1873 sa república? Ell si no li peguen cossa tan aviat a n-es post-terme, Espanya se seria afonada dins un abisme de llot, verim i llebrosia! ¡Ah companys socialistes! ¿quant será que cobrareu gens de seny? Negú demunt la terrames que's Catolicisme té cap remey eficás contra s' esplotació i es jous de tirania, i es sa temor de Deu. Qui tem Deu de bon deveres, ni esplotará negú ni imposará cap jou injust a negú; i sa temor de Deu es una planta que no's fa més que dins sa Relligio, jo socialistes! Per axó, inimics rabiosos de sa Relligio, no l'haureu may an-aquexa temor santa, mentres no vos convertigueu. ¡Per axó voltros no sabeu curar ni leurareu may a n-quex mal de s' esplotació del proisme, de posar jous injusts a n-el proisme; per axó voltros sou es grans esplotadors des pobres. Ah grans hipócrites! ¡ah grans emblanquinadors de beneyts i bobians!

II

Mentides i calúmnias a holics

Seguex posantne s'Obrer Balear contra sa Relligio i es relligiosos. Repe-tex alló de que un capellá que cuyda a Madrit un hospici o casa de refugi, s'altra diassa no vulgué admetre un pobre, i llavó aquest se morí de fam. —Aquest pobre era un malalt, i es Reglament d'aquell hospici, que's capellá tenia obligació de cumplir, priva terminantment d'admetre cap malalt, puys p'es malalts ja hi ha hospitals a punt. De manera qu'aquell capellá, si no va admetre tal malalt, no va esser per mal cor sino per que's Reglament de la casa el privava d'admetre i.—Es paperot socialista diu que «ara a Barcelona» ha succeit «un cas idéntic» ocasionant «per inanició» «sa mort «de una nina de pocs anys» an-e qui «la plebe clerical» «negá socós». No diu a n-e quina casa va esser axó, ni's nom de «sa nina» ni s'institució relligiosa qu'haja comès tal atentat.—Axi fa bon calumniar; axí no s'esposen a ses contingéncies i resultáncies d'una querella criminal, i se conseguex s'objecte infame de tals campanyes calumnioses: deshonrar i infamar sa Relligio i es relligiosos.—Després posa que's Cardenal-Arquebisbe de Toledo té d'assignació per diferents conceptes 74.000 pessetes, lo qual es una solemne mentida; i si no, que diga dins quins presuposts de s'Estat se senyala tal cantitat a dit Cardenal-Arquebisbe.—Lo d'aquexa altra «ni-

na» de Barcelona es segur que no passa d'una nova infame calúmnia. —Axó es s'auaus que donen es paperots anti-clericals a n-es seus biduins lectors: mentides i calúmnies a ratx i roy.

IV.

Se vaga des calatravins

Qui lletgex es paperot socialista de Palma, sembla a redols qu'ets obrers vaguistes han triunfat; pero llavó resulta que no es clar qu'hajen triunfat. sino qu'encara están batallant ab sos patrons a la desesperada. ¿En que quedam companys socialistes? ¿heu triunfat o heu perdut a sa Calatrava? Noltros lo que sabem de bona tinta, es que son venguts trabayadors de València i d'Eyvissa i llavó d'aquells que feyen feyna a n-es túnels de Soller, han omplits a ses doberies casi tots es buyts que hi dexaren es vaguistes, i que molts d'aqueys han cercat un altre ofici, desesperats de passar tan de temps sense guanyar. I també sabem de bona tinta que moltissims de vaguistes tiren llamps i pestes a n-es qui promogueren sa vaga, acusantlos de de que'ls enganaren. I també sabem de bona tinta que cap dels amos ha afluxat gens a cap exigéncia des vaguistes.—I no obstant, espaperot socialista canta victòria. ¡O gran emblanquinador de beneyts! jo gran xeroyador de bobians!

Re cent nius de Mestre Biel

El Ideal de Ciutat, mos posa sa conferéncia que'l «Gran Biel des doys» va lletgir a Barcelona dia 4 del corrent, i resulta que s'hi declará anti-proteccionista, contrari a que s'Estat protegésca ab sos drets de duana s'industria nacional i es productes nacionals que pe'sa pobresa i atrás d'Espanya no poren fer la competéncia a s'industria i produccions estrangeres, d'altres nacions més riques i més avensades. Totes ses nacions d'Europa i de fora Europa, totes ses nacions civilisades, protegexen ab sos drets de duana aquelles industries i aquells productes qu'altres nacions tenen a urés poc preu, i que 'ls aficarien dexantlos es seus propis sense sortida. ¿Aont e-hi ha res més racional i posat en raó qu'aquexa protecció d'ets aranzells per fomentar s'industria nacional, per que's nostros industrials puguen viure i no hu hájem d'anar a comprar tot a s'estranger, per que's nostros conradores puguen menjar i es productes de s'agricultura nacional tenguen sortida i s'hipuguen sostenir es pobres conradores? Precisament per que estan racional es proteccionisme i per que totes ses nacions civilisades el practiquen, fins i tot Inglaterra, qu'es una nació casi tota industrial i per lo

metex no li convé que ses altres nacions posin barreres a n-es seus productes, com Mestre Biel es tan afectat d'anar contra la paradella, com s'assembra tant a madó Tamborinera, que sempre anava al revés d'ets altres,— idó Mestre Biel ara mos es sortit contrari a n-es proteccionisme. Axó només ja es una senya de que s'proteccionisme ha d'esser cosa bona. Si no hu fos, Mestre Biel li aniria ajuda. I l'homo enflocá's gran doy de que «tot proteccionisme...enclou un perill d'anti-europeisme». Pero, Mestre Biel! i si tota Europa e-hu es proteccionista, ca descú de lo seu, com vos que hu sou tan fort de tota idea desgavellada i desbaratada! ¿Com es «proteccionisme» pot esser «anti europeista»? ¿Com e-hu ha d'esser si tota Europa es proteccionista? No tireu tals doys, homo, si no voleu que qualcú vos diga qu'estau...tocat des cap! Anauhi alerta! homo!

VI

Lo que hi deyem noltros

Es paperot republicá de Ciutat, per que's nostro confrare Correo de Mallorca publica d'un colaborador seu un articlet potxós i de berbes sobre esbroncades d'alguns rius, vol treure punta a n-axó suposantho una ofensa de Deu, que va fer es rius i envia 'ts aygats; i nos demana que hi diuen a n-axó En Revengoli i La Aurora. Lo que hi deym, veutaqui: si El Ideal fos tan respectuós ab ses coses de Deu i de l'Eglésia de Deu com aquest colaborador de Correo de Mallorca, no nos veuriem obligats a haverli de donar ventim i arrambarli es companatje que'n Revengoli du ab ses mans per donarlo a tastar a tota sa faramalla anti-clerical. ¡Axó es lo que hi deym, escriguedoretjos de El Ideal!

I lo bo es que qui mos demana axó, es aquell Canta-claro a n-e qui donárem aquell encals dia 3 del corrent sobre 'sratx de virollades, guitzeries i falsedats que havia entafarrades dia 26 de novembre sobre sa «pedregada des firers» de Pollensa, es frares de Monti-Sion i sa «casa de St. Pere des port» d'allá metex, i qu'encara es s'hora que no ha tengut alé per contestarmos. I ¿com no véreu, germà, que, abans de fermos cap pregunta, vos pertocava a vos contestar a ses moltes que noltros vos fèrem dia 3 del corrent?

VII

In-Justicia i lo de ses aygos de Barcelona

En fa de compassió es paperot d'En Jimenez Moya de dissapte passat parlant des gran escándol, de sa gran porcada, de sa gran brutor d'En Lerroux i sa seua tropa en lo de ses aygos de Barcelona. Se veu a la llejo que En J. Moya

se fa 's cràrec que ja només el lletgexen es quatre bobians i caps-verjos republicans que potoyen per Manacor, i per lo metex que les pot fer veure es blanc negre i donarlos a entenent que 'ts ases volen. Perque ara resulta a n-En Lerroix i a la seua patuleya lo que a n-ets estudiants brëndoles i a ses dones que van de tres qui n'agafa quatre, que diuen, per defensarse de ses carabasses que 's catedratics, els, etziben i elles per respondre: a n-es qui les moten sobre se seua deshonra:—Ah! es que n'hi ha que'm volen mal! es que'm tenen enveja! son calumnies que'm posen! Si, segons mos conta in-Justicia, En Lerroix i tota sa seua tropa son uns santets en vida; no n'han romput cap cap cap de plat may, no n'han donada cap cap cap de passa torta: en son ben nets de tot axò que les proposen de ses aygos de Barcelona; es mal que les volen; es enveja que les tenen; tot es fals i pura calúnnia tot axò d'quex robatorum de ses aygos i de s'Ajuntament de Barcelona.—Idò si es axí com vos deys, jo insigne Jimenez Moya! com es que N'Azcarate, caporal des republicans, de qui vos demunt es vostro paperot heu fetes ses mil alabances com d'un homo sapientissim i sencerissim, sa metexa rectitut i honradesa,—i com es qu'En Pau Iglesias, caporal des socialistes, de qui vos tantes de vegades heu fetes ets elogis més colossals, presentantlo com un redentor d'Espanya, com un des primers prestigis d'Espanya pe'sa seua honradesa i virtuts revolucionàries may vistes,—com es, idò, que aquexes dues glòries republicanès-revolucionàries han declarat solemnissimament dins ses Còrts que En Lerroix no'ls ha convenuts sobre lo de ses aygos de Barcelona, que'ls han convenuts En Ventosa i En Carner, i que creuen que sa conducta des lerroixistes de s'Ajuntament de Barcelona no té defensa, qu'es una brutor? Son uns calumniadors N'Azcarate i En Pau Iglesias? Están venuts n'En Maura i n-En Lacierva i a n-En Cambó? Es tan brut axò de ses aygos de Barcelona, que aqueys dos coporals de sa conjunció republicana-socialista, vos han hagut de pegar batcollada, Sr. Jimenez Moya; se son empegueits de tenir vos a n-es seu costat; vos han considerats una ofronta, una taca, una buyna, i per axò vos han pegad cossa, vos han decantats d'ells plens d'oy i de fàstic. Si hi ha d'es tar ben soyat En Lerroix i tota sa seua tropa, que N'Azcarate i En Pau Iglesias se sien vists forsats a enjigarlos ignominiosament, a enviarlos allà ont no hi plou, a fregir ous de lloca! I no son sols aqueys dos caporals republicans que vos han pegada cossa, Sr. Jimenez Moya; son casi tots ets altres diputats republicans i se gran majoria de ses entitats republicanès de tota Espanya. No vos quedarán més que 's set o vuyt diputats de sa cassoleta d'En Lerroix. En quant a ses forses electorals, e-hu vorem, en tornar a haverhi eleccions, ses que tendreu. Fora 's vuyt o nou periòdics que teniu en tota Espanya, tota sa premsa espanyola s'es alsada contra voltros, condemnant aquest escàndol, aquexa porcada, aquexa brutor des negoci de ses aygos de

Barcelona. Com no n'heu de fer moltes de riayes i de llástima quant deys que es periòdics están venuts a n-En Comillas i a n-En Güell? No'n parieu de carn venuda, Sr. Jimenez Moya! aont n'hi ha més ni tanta com entre 's lerroixistes? que son casi tots es lerroixistes més que carn venuda o mercaders i traficants en carn humana? i que sa premsa espanyola está venuda a n-En Comillas i a n-En Güell! No'n parieu d'axò, Sr. Jimenez Moya! Vos toca un bon callar!

VIII

Es net i... es brut d'axò de ses aygos de Barcelona.

Feya estona que s tractava a Barcelona de durhi ses aygos que necessiten i no tenen. Es un projecte gros, que de gros feya por: se calcula qu'ha de costar p'es cap bax cent trenta milions de pessetes. Molts d'Ajuntaments de Barcelona havien provat de realisar aquex gran projecte, publicant concursos, rebent diferents proposicions; però may havien tengut pit per posar fil a l'agulla. Lo que no s'era atansat a fer cap Ajuntament de Barcelona, s'hi atansa s'Ajuntament actual, lerroixista. Com? Vegemho ab poques paraules: dia 3 de matx aprová sa majoria lerroixista ses bases d'es concurs de sa duya d'aygos a Barcelona, senyalant dos mesos de termini per presentar proposicions, termini excessivament curt per un projecte tan colossal, que demana tants d'estudis previs per durse a cap una obra tan re-de-grossa.—Se presentaren devers devuyt proposicions, i la primeria d'aquest més sama joria lerroixista, ab protesta de ses minories regionalista i nacionalista, acceptá sa proposició d'un tal Gonsal Rivas i sa d'un tal Saus, alsantse tota sa premsa i tota s'opinio de Barcelona, fora sa lerroixista, contra tal acort. No foren sols es catalanistes de la Dreta i de la Esquerra, sino totes ses altres corrents d'opinio, fora's lerroixistes naturalment.

Sa proposició Rivas. En que consistex? Aquest senyor oferex 140.000 metres cúbics d'aygo diaris a 450 pessetes es metre, contanthi s'aygo i es durla fins a sa boca-mina de Moncada, just devora Barcelona. Ja's sap que en tals obres, puja molt més es cost de dur s'aygo que no s'aygo metexa, i més si se tracta de durla a una ciutat tan gran com Barcelona.—De manera que, multiplicant 450 pessetes, preu d'un metre cúbic d'aygo posat a sa boca-mina de Moncada, per 140.000 metres cúbics qu'ofereix En Rivas, resulta que costaria tal projecte xixanta tres milions de pessetes. Però després diu En Rivas que no serán 140.000 es metres cúbics que durá, sino 94.000; i a n-aquest cas, es cost será de 42.300.000 pessetes.—Es bo de comprendre que, com més siga s'aygo que's duga, manco ha de costar de dur; i, com més poca siga, més ha de costar, perque s'han de fer casi ses metexes obres per durne poca com per durne molta. Y axí un cabal de 1.000 metres cúbics d'aygo no's poria dur a Barcelona per 450 pessetes es metre, i en canvi s'hi poria dur tractantsede 100.000 metres—

Idò bé, s'Ajuntament lerroixista acorda mantenir sa proposició d'En Rivas i d'En Saus, sempre qu'aqueys senyors acreditin dret a n-es 30 per 100 de s'aygo qu'ofereixen, essent en tot cas 450 pessetes es preu unitari des metre cúbic, axò es, tant si es cabal es petit com si es gros. No es per lo metex un absurd, una barbaridat que's puguen dur ses aygos a Barcelona p'es metex tant per metre cúbic, si's tracta de dur 43.200 metres cúbics (el 30 per 100 de 140.000), com si's tracta de durhi 94.000, com si's tracta de 140.000? Idò aquest absurd, aquexa barbaridat va oferir En Rivas i va acceptar s'Ajuntament de Barcelona.—De modo que s'Ajuntament de Barcelona s'escompromès a n-es metex acte de firmar s'escriptura des contracte de ses aygos ab En Rivas, a entregar a n-aquest, a raó de 450 pessetes es metre cúbic, es 60 per 100 des preu total de s'aygo «vista» qu'entregui En Rivas, axò es, entregarli 38.800.000 pessetes si entrega 140.000 metres d'aygo; i 25.280.000 pessetes, si només n'entrega 94.000 metres cúbics.—S'Ajuntament entregará axò a n-En Rivas; i En Rivas que entregará? Diu es dictamen votat pe's Ajuntament que passarán a esser propietat d'aquest aquelles aygos vistes que servirán per fixar es preu total i s'hipotecarán a favor de s'Ajuntament ses terres aont brollin aquelles aygos.—Ara bé, es evident que negú pot hipotecar a favor d'un altre una finca, si no es seua. Son d'En Rivas aquelles terres? Dins s'espedient figuren com-e comprovants des dret d'En Rivas unes actes notariales, sa cosa més a l'ayre i imprecisa, que diuen poc sa poc llà:—*Que per justs títols adquirí (axò hu diu es venedor) i es senyor i propietari d'un tros de terra tal o qual, etc.—Que per la present declara haver venut... per contracte privat... a D. Gonsal de Rivas tal o qual gorc o vyal i totes ses aygos vistes o no vistes i es dret de minar o conduir aygos per devall o per demunt sa terra i sa servitut de pas per sa construcció o conservació de tals obres i conducció...* Ab axò ja's veu que no hi pot haver tal hipoteca, perque's dret de pas i de presa d'aygos no's pot hipotecar. Axí metex e-hi ha altres escriptures aont se cedexen no sols ses aygos, sino també sa propietat de tota o part de sa finca.—A n-aquestes escriptures no's formalisa sa venuda, sino que's fa referència a un contracte privat que's mantén ocult. Però no tant qu'En Ventosa no arribás a aclarirne alguns d'aqueys contractes, i en valletgir un quants dins ses Cortes, que son... de lo més edificant. Ventassi algunes clausules: *La venta abrassará tots es drets que... (aquí's nom des venedor) té demunt sa finca, i el senyor Rivas se conforma ab sos títols de sa metexa, que li son desconeguts, i sense que pugua demanar altres documents justificatius de sa propietat i demés drets de... (altre pic es nom des venedor).* Segona clausula: *El senyor Rivas o es comprador qu'ell designi (s'Ajuntament), acceptará sa venta que a son favor otorgará... (altre pic es nom des venedor) sense cap evicció de part d'aquest, fora de sa derivada d'actes propis seus.*—Quin comprador decent voldria fer una compra

en tals condicions, sense conèixer es títols de propietat que té's venedor demunt sa cosa, objecte des contracte? Qui voldria una hipoteca demunt tals finques?—Però passem per demunt tot axò. Suposem per un moment qu'En Rivas fos propietari, ho sols de ses aygos, sino de totes ses 38 finques qu'ofereix a s'Ajuntament, que les pogués hipotecar sense cap dificultat ni perill. En tal cas, que rebria s'Ajuntament? quin valor tenen ses aygos i ses finques que s'ofereixen a s'Ajuntament?—En primer lloc, es impossible senyalar valor a ses aygos perque van compreses en so valor de ses terres, que tenen es seu preu precisament com-e reguivoles.—Que valen ses 38 finques? Es mal d'aclarir perque s'espedient sembla fet aposta per embuyarho; però En Ventosa, a forsa d'enforinyar, pogué aglapir claricies respecte de 32. Per coletgir que valen aquexes, mos porem servir de s'amillarament i des traspassos que hi ha haguts no fa gayre.—Que resulta de s'amillarament? Que ses 32 finques tenen una riquesa líquida imponible de 67.331'71 pessetes, axò es, un capital de 1.346.634 pessetes. Que en s'amillarament e-hi sol haver ocultació? Conformes. Anem a n-es traspassos derrers que hi ha haguts. Ses claricies que resulten des Registre de sa Propiedad respecte d'aquelles 32 finques donen un total de 2.612.555 pessetes; i posant 400 mil pessetes pe ses sis finques de ses quals En Ventosa no pogué haver claricies, resulta un valor en finques d'uns tres milions de pessetes. De manera que s'Ajuntament de Barcelona rep tres milions en finques, i dona en diners 25.280.000 pessetes.—Ses 38 finques abrassen reyament una estensió de 261 hectàries (1). Per porer esser garantia suficient des vint i cinc milions, hauriem de senyalar a cada hectàrea es preu d'un poc més de noranta sis mil pessetes. Aont e-hi ha haguda may en el mon cap terra que valga axò? S'espedient suposa, com estensió total de ses 38 finques, una suma de 1.253 hectàries, de ses quals sols 158 son reguivoles. Segons un estim que feu fer En Rivas a un arquitecte, a n-el Vallés, aont son aquelles terres, sa cortera de terra reguivola val unes 5.000 pessetes. De manera que, suposant que ses 1.253 hectàries fossen totes reguivoles (i només n'hi ha 158 que hu siguen), encara només valdrien 6.265.000 pessetes. Poren servir de garantia es sis milions que entregará En Rivas, p'es vint i cinc milions que rebrá de s'Ajuntament? Però En Rivas suposa que ses seues finques valen dotze milions. Suposemho per un moment que valen tot axò; encara tendriem qu'ell oferiria una garantia de dotze milions, i s'Ajuntament li entregaria 25 milions 280.000 pessetes, axò es, un crèdit personal de tretze milions. Tan acreditat i assegurat poria esser aquest Rivas, que, si no's justificás, al manco s'escusás una confiansa tan grossa, com suposa entregar a un homo sense cap garantia reyaltretze milions.—Però merex aquexa confiansa En Gonsal Rivas? Qui es

(1) Son 713 corteres de Catalunya. Sa cortera catalana es un quadrat de 3672 metres per costat, poc sa poc llà, la tersa part d'una hectàrea.

aquest Rivas? E-hi ha un document autèntic, un dictamen fiscal de l'Audiència de Barcelona en causa per estafa seguida contra En Gonsal de Rivas, per un sens fi d'embuys, sa cosa més bruta, que va fer aqueys d'errers anys ab altres, fingint una societat, comprant gèneros, que venen sense haverlos pagats. Idò es fiscal diu qu'En Rivas es autor de nou delictes d'estafa. Ara bé, a n-aquest... estafador fia s'Ajuntament lerrouxista de Barcelona tretze milions, sense cap garantia. ¿No hi ha tal volta's perill de que repetesca lo que va fer ab aquella societat, axò es, que s'embutxaqui's tretze milions, i no'n sapien pus mè ni perdiu?—Axí s'explica qu'aquest subjecte accepti qualsevols condicions sobre sa realització de ses obres de sa duyta d'aygos; a ell lo que li interessa ee alsar es vint i cinc milions. ¿No sembla mentida que's lerrouxistes de s'Ajuntament de Barcelona hajen pogut arribar a s'estrem de fer un contracte tan escandalós, tan brut p'es seu bon nom, tan ruïnós, tan afonador per Barcelona?

Es projecte d'En Saus. Aquest ofe-
 rex 122680 metres cúbics d'aygo
 diaris a n-es preu unitari de 400
 pessetes es metre cúbic, axò es per
 un preu total de 49.072.000 pessetes;
 i ha de cobrar es cincuenta per cent
 des preu total en firmarse s'escriptura,
 es a dir, 24.536.000 pessetes.—I
 ¿que rebrá d'En Saus s'Ajuntament
 en canvi des vint i quatre milions i
 mita de pessetes que li donarà? Segons
 En Carner, un enflay de plets. Pero
 suposem que no'n broll cap de plet:
 s'Ajuntament rebrá ses aygos d'una
 finca que nom Oriach, ab uns drets
 suposats a ses aygos des riu Ripoll i
 una concessió a precari des Batliu del
 Reynal Patrimoni, otorgat dia 12 de
 febrer de 1828 per regar un tros de
 terra que nom Garriga, de devers
 un'hectària d'estensió.—I ¿que val sa
 finca Oriach? En Saus la comprá
 l'any 1896 per 165.695 pessetes; i ara
 aquest senyor rebrá vint i quatre
 milions i mita de pessetes, entregant
 només ses aygos, i quedantse ab sa
 finca. I hi ha que fer constar una
 cosa: En Sans enguany demaná
 permis per obrir i explotar un pou a
 n-aquexa finca, i s'Ajuntament de
 Barcelona, a proposta des retgidor
 lerrouxista Callén, en protestá p'es
 perjudicis que ocasionaria a ses aygos
 que s'Ajuntament té a Moncada. De
 manera que's metex Ajuntament
 lerrouxista se considerá ab drets i
 veus demunt ses aygos d'Oriach,
 pretenint aturar s'esplotació d'elles.
 ¿E-hi té drets, i les compra tan
 salades, pagantne vint i quatre milions
 i mita de pessetes? ¿S'es vist res més
 desbaratat, més escandalós?

Fins ara es contractistes havien de
 donar fiança per garantir s'execució
 de ses obres que les havien adju-
 dicades. Sa majoria lerrouxista de
 s'Ajuntament de Barcelona té sa
 glòria d'haver inventat un altre sis-
 tema: en lloc de demanar fiança a
 n-es contractistes, les dona es 50 ó 60
 per 100 des cost total de ses obres,
 abans de comensarles.—I un'altra
 cosa, també colossal, espatarrant: sa
 majoria lerrouxista d'aquell Ajunta-
 ment ha capgirat es concepte de
 crèdit, segons el qual es Bancs acos-

tumen a concedir, mitjansant ga-
 rantia hipotecària i ab documents
 fitulars ben nets i estirats, es 40, es
 50 ó es 60 per 100, tot lo més, de sa
 quantitat que val lo hipotecat. Sa
 majoria lerrouxista de s'Ajuntament
 de Barcelona concedex un crèdit i
 entrega una suma més del doble de
 grossa que sa garantia que rep.
 ¿Admetrien cap hipoteca axí ni En
 Lerroux ni's retgidors lerrouxistes de
 Barcelona si, en lloc d'esser la ciutat
 de Barcelona que paga, fossen ells
 ets acreedors hipotecaris, si ells de
 sa seua butxaca haguessen de pagar
 aqueys vint i quatre milions i mita a
 n-En Saus i aqueys vint i cinc milions
 a n-En Rivas?

O estúpits o immorals: o una cosa o
 s'altra son es retgidors lerrouxistes
 de Barcelona, perque ¿quiha vist may
 donar CINQUANTA MILIONS de pessetes
 per un grapat de finques del Vallés i
 un dret d'aygos de Sabadell, quant
 tota aquella comarca plegada no hu-
 val ni d'un bon tros? ¿qui ha vist may
 donar cinquanta milions de pessetes
 abans de comensar ses obres, espo-
 santse a qu'aquexes no s'arribin a
 comensar? Una de dues: o es retgi-
 dors lerrouxistes de Barcelona son
 uns estúpits o uns immorals.

Axò es en resum s'escàndol, sa
 brutor des lerrouxistes en lo de sa
 duyta d'aygos a Barcelona. Axò es sa
 moralitat i s'honradesa des partit
 lerrouxista. Axò seria's Govern de
 tota Espanya, es dia que's lerrouxistes
 entrassen a comandar: una cova de
 lladres, Serra Morena.

Bé's comprèn que N'Azcarate i En
 Pau Iglesias condemnassen dins ses
 Corts tal brutícia, i que fessen constar
 que no hi volien res ab En
 Lerroux i sa seua tropa de s'Ajunta-
 ment de Barcelona.

IX

Poca alatra republicana portuguesa

Es Govern republicà de Portugal
 entregá a n-es tribunals es ministres
 dictadors de sa monarquia portu-
 guesa; es tribunal han sustanciada sa
 causa, examinant de prim conte tot
 lo qu'havien fet i dexat de fer: tals
 ministres; i han acabat per sobre-
 seure sa causa, axò es, han declarat
 que no hi havia fonament per seguir-
 la, per condemnar tals ministres. I
 ¿que creys qu'ha fet es Govern Repu-
 blicà de Portugal? ¿Respectar sa
 sentència des tribunals de sa nació?
 ¿respectar s'independència des Poder
 Judicial, qu'es un dogma, diuen, de sa
 democràcia? Res d'axò. Lo qu'ha fet
 es Govern Republicà de Portugal,
 sens dupte per acreditar-se de demò-
 crata i de respectador de sa llibertat
 i de s'independència des Poder Judi-
 cial, es estat desterrar es jutjes que
 firmaren tal sentència de sobre-
 seiment, trasladantlos a Nova-Goa, a
 les mars perdudes, en càstic d'haver
 obrat en conciença. ¿Ah idò? ¿Axí
 un'altra vegada s'hi mirarán més en
 so firmar sentències! ¿Bons están es
 republicans portuguesos per respec-
 tar sa conciença de negú! ¿Glòria a
 n-es republicans de Portugal! ¿No es
 ver, Sr. Agustí de *El Ideal*?

X

Tiranía i despotisme socialista

Es cos consultiu de s'Estat, Institut
 de Reformes Socials, acaba de fer
 una sentència terrible contra's socia-
 listes. Un des Vocals va presentar
 una proposició contra ses sociadats
 de resistència respecte d'altres socie-
 dats i des trabayadors no associats,
 perque aturen aqueys trabayadors
 no associats de fer feyna en lloc,
 mentres no s'associin ab ells; i les
 obliguen a fer vaga si ells en fan,
 engiantlos si no les volen seguir en
 sa vaga, lo qual es de fet privarlos
 des dret de fer feyna i condemnarlos
 a morir-se de fam. Se doná conte
 d'aquexa proposició a s'Institut en
 ple, proposant que s'Institut demani
 a n-es Govern que ampari sa llibertat
 des treball contra tota classe de
 coaccions, contra tot aquell qui
 aturi, ab medis violents, de fer feyna
 aquell que'n vol fer. Discutida tal
 proposició, va esser votada, apro-
 vantia sa majoria des Institut, essent
 derrotats es socialistes.

¿S'enhonabona, companys socia-
 listes mallorquins! ¿Es una de tantes
 victòries... a sa man-revés que vol-
 tros soleu conseguir!

¿Bé vos conex aquex Vocal de
 s'Institut de Reformes Socials! no sou
 més qu'uns despotes i tirans de sa
 classe trabayadora! ¿Hipòcrites! ¿I
 preteniu esserne defensors! ¿Quins
 defensors des pobres que hi ha en
 voltros! ¿Defensors de pan-fonteta!
 ¿defensors de l'engán! ¿Deu n'alliber
 a tota criatura nada! Amén.

XI

Quina genoyada!

E-hu es feresta sa que pega En
 J. Moya demunt in-Justicia de dissap-
 te passat! ¿Sabeu aquell Simó Mago,
 bruxot de Samaria, que va fer com
 que convertirse logrant ab engans i
 fraus que'l diaca St. Felip el batiás,
 i que va proposar a St. Pere i a St.
 Juan de comprarlos es do de l'Espe-
 rit Sant de fer miracles, i ets apòstols
 l'enviaren a passetjar, i se va fer un
 d'els heretjes caporals, i va morir a
 Roma, de mala manera, vensut en
 discussió pública ab St. Pere, fentse
 enterrar de viu en viu, prometent

que resucitaria, i no resucitá? Idò a
 n-aquest Simó mala estella, En J. Mo-
 ya ha tengnt a bé ferlo Emperador
 de Roma. Axí hu diu demunt in-Justi-
 cia dissapte passat: ... San Pedro...
 excomulgó al emperador romano Si-
 món el Mago... I ¿quant va esser
 que cenyi sa corona imperial tal em-
 perador, Sr. Jimenez Moya? ¿Vaja,
 homo, diganmosho! no vos fassau
 pregar! ¿I no vos valdria més, germá,
 que, en lloc d'anar a enfocar baja-
 nades contra's Concordat, repassás-
 seu una mica aquexa història? Abans
 d'esmenar la plana a n-es Concordat,
 esmenau, homo sant de Deu, aque-
 carabassot vostro, que's veu que'l te-
 niu ben buyt ben buyt de casi tot lo
 que's necessita per sortir a's mitx!...
 ¿En Simó Mago, emperador romá!
 ¿Aley! ¿aley! sa ciència històrica
 d'En Jimenez Moya!

XIII

¿Que sabeu vos de simonia!

Sa simonia, Sr. J. Moya, no es com
 vos preteniu, que's Ministres de Deu
 repiguen de s'Estat o d'un altre lo
 necessari p'es seu manteniment, a lo
 qual tenen dret per allò que diu St.
 Pau que qui serveix s'altar, de s'altar
 ha de viure. No, sa simonia no es res
 d'axò, com vos preteniu mentint. Sa
 simonia es comprar ab diners o ab
 cosa material ses coses espirituals.
 ¿Aont e-hi ha tal compra en es fet de
 que's Ministres de Deu repiguen una
 assignació de s'Estat, lo necessari per
 mantenirse decentment, i que hu re-
 piguen de s'Estat que los va despos-
 seir des bens lilegítims que tenien per
 mantenirse? S'Estat ab lo que los do-
 na, no fa més que donarlos part d'ets
 interessos que produexen a s'Estat es
 bens que s'Estat los va prendre. Per
 lo metex, Sr. Jimenez Moya, en tot
 axò de ses assignacions de s'Estat a
 n-es Ministres de Deu, no hi ha res
 de compra de coses espirituals ab
 bens materials, no hi ha res de si-
 monia.

Per lo metex, tot quant deys sobre
 aquest punt demunt sa vostra in-Justi-
 cia no son més qu'embuys, men-
 tides i falsedats, que com e bon le-
 rrouxista desaparau contra s'estol de
 republicans biduins de Manacor i fo-
 ra de Manacor que vos mantenen.
 ¿Deu se'n apiadi d'uns i altres! ¿Amén!

DE TOTES ERBES

Secció local

Beníssim! Aquests quinze dies de-
 rrets LA AURORA ha conseguit cinquan-
 ta subscriptors nous, gràcies a Deu.
 Bé'mos va. ¿Qu'en venguen més enca-
 ra! ¿Amén!

Es Ministeri de Instrucció Pública
 ha decretada sa jubilació de sa Mestre
 Pública d'aquí D.ª Maria Lluïsa. Es-
 cal ra i ha anomenat D. Romuald Bo-
 nifaci ab so son de 1.375 pessetes per
 una de ses escoles de Manacor.

D'megres d'aquesta setmana fé qual-
 que ruxat i neveta i un frèt que pela-
 va. No n'havia fet cap encara de dia
 d'ivern d'aquells rabiosos.

La gent demana aygo a les totes. Es
 pous no han revengut, antes al contra-
 ri n'hi ha molts d'axurs, i a qualche
 banda s'aygo per beure curterja ferm.

Deu se'n apiadi des nostros camps!
 A n-es parèixer, vendria bé de tot
 una bona saó.

Ses Festes de Nadal la gent les ha
 passades generalment ab alegria. A
 ses Matines que's feren a ses diferents
 esglesies de Manacor, e hi acudí una
 gentada fora mida.

Allà ont sa Sibil la cridá més s'aten-
 ció, va esser a la Sagrada Família.
 ¡Ja lahi cantaren bé! Parexien veus
 d'àngel!

Ses coranthores des Convent en ho-
 nor del Dolíssim Nom de Jesus han
 resultat lluidíssimes i concorregudes
 de tot de tot, gràcies a Deu.

Ets Exercicis Espirituals d'ets Obrers
 Catòlics, fets a n es Convent, com de
 costum, les ha donats el Rt. Fr. Pere
 Juan Cerdá, de la 3.ª Orde Regular de
 St. Francesc. E-hi aná molta de gent

a sentir-lo, i sembla qu'han fet molt de fruit. ¡Deu fassa que sia axí!

Demà serà sa conclusió, si Deu vol: es matí gran festa a n-es Convent, i hora baixa vetlada literaria-musical a sa sala de reunions d'ets Obrers Catòlics.

Avuy acabam l'any 1910. Qu'axí com hem vist acabar aquex, vegem acabar es qui comensarà demà ab salut i gràcia de Deu i ab més alegria y manco pecat. Amèn! ¡Que'n vegem acabar molts d'anys, si convé, i aquest que no cont!

Qui no estiga conforme, qu'als es dit, i el ferem dormir ab sos talons darrera.

El Nom de Jesús

Jesús, nom baxat del cel,
per el cor es forsa y guia,
per l'oreya es melodia,
per la boca pura mel.

Jesús, nom del Salvador,
cifra de fe y esperança,
de caritat es fermansa
y balsem de tot dolor.

Jesús es nom de salut,
perfum de tota innocència,
clau de tota penitència,
segell de tota virtut.

Jesús es nom en qu' está
expressat tot lo inefable,
es el sospir entranyable
del inmens desitj humá.

Sempre equex nom beneit,
sant y terrible, 's presenta
com iris dins la tempesta
y llamp p' el mal esperit.

L' honor d' aquex nom etern
tot lo creat reconegui,
y tot genoy s' hi doblegui
del cel, la terra y l' infern!

MIQUEL COSTA, PRE.

Miquetes d'història manacorina

Es convent de St. Vicens

Conseguit des catòlic monarca don Felip II reyal privilegi per fundar en aquesta vila un monestir, sobre tal cosa se demanà parer a n-aquesta universitat, i es Consell prengué sa determinació següent: «Die lune XV mensis augusti anno a nativitate dm. MDLXXV (1575). — Los día y any dessús dits, ajustats en la casa de la universitat de la vila de Manacor, lloc acostumat ajustarse lo consell de dita vila, los honorables andreu masquida, joan blanquer, pera nadal y domingo truyols, jurats lo dit any de la dita vila ensemps de los honorables Michel truyol de la granade, barthomeu Sabet, ramón llull, guillem Sureda, Michel llull de pera ramón obrador, salvador servera, p. valespir, guillem llodrá, michel venteyol, jaume fuyane fill de Ant.º galmès pujades, bartomeu cabrer boquet, guillem galmés, consellers lo dit any de la dita vila, que son la major part del consell, los altres

emperò citats per lo missatge.... — fonec proposat per los honorables jurats que lo Ilust. Sr. Llochinent y capitá general del present regne ha manat, migensant lletra per ell proveida sots a viiij de aquest mes present, per lo que la magestat del rey nostre senyor es estat suplicat donar lloc a construir monestir del orde de predicadós en lo present terme, y per dita sa Magestat es estat somès a la dita sa senyoria se tingue lo present consell en lo qual se ha de tractar si lo present consell té convenient o nescesari que en lo terme de la parrochia de Manacor se edific monestir de dita orde de predicadós; y de la determinació per dit consell fahedora se ha de donar trelat autèntic y juntament ab respecte a dita lletra; y per ço han ajustades assi llurs savieses que cada hu digue son vot y parer... Y, essent diversos los parlaments y colloquis, fonec determinat per tot lo dit consell, nigú discrepant, ques fasse lo dit monestir en la dita present parrochia, y que ho tenen per molt bé espedient y neecessari, y que de la edificació del dit monestir ne reporterá molta utilitat principalment a las ánimes dels habitadors de dita parrochia—testes petrus Litteras et petrus mas.—Lo consell ajunte a ne axò que los honorables jurats vagen en la ciutat y ho comuniquen al reverendissim Sr. bisbe de mallorques; y, hagut lo parer del dit reverendissim senyor, se fasse lo dit monestir axí com lo dit Sr. Bisbe ordenarà se fasse a tota utilitat de la present parrochia.»—

Ab s'autorizació i beneplácit de l'Il·lustrissim Senyor Bisbe D. Juan Vich i Manrique, es benemèrits P. P. Fray Antoni Creus i Fray Juliá Font-i-roig fundaren es nostro Convent, prenent per titular St. Vicens Ferrer, per haver predicat darrera l'església parroquial d'aquesta vila ets anys 1413 i 1414.

Sens haverho vist escrit, hem sentit dir que sa primitiva Comunitat ocupá tot d'una sa casa des carreró des Convent, avuy del Infante, qu'es propietat des noble Senyor D. Jusep Francisco Villalonga, axicada dins terres que foren un dia del Docter en drets, Perot Andreu, del qual rebé es nom d'En Perot es carrer citat. A trenta tres vares mallorquines més avall cap a ponent, se construí després es grandió edifici des Convent junt ab l'església actual de St. Vicens.

Qu'es poble regonegué qu'era profitosa s'existència d'una comunitat relligiosa, ho demostren moltes determinacions preses respecte des Pares de Sant Domingo, a ses quals no's pot negar algunas especial menció.

—Dia 11 mars de 1576 — «Per quant los reverents frares han edificat en la present parrochia un monestir, la qual edificació resultarà de molta utilitat a la república de los habitadors de la vila, de tal manera que se ferán molts sermons per los mestres en teología, ajudarán a confessar, mostrarán de lletra a los minyons y ensenyarán gramática a los fadrins, lo Consell determina donarlos per tals coses vint y cinc lliures cascún any.

—6 janer, 1577—S'acorda «que, per les bones monitions y doctrines que cascún dia se reben de los frares del orde de predicadós en la present vila, les sia fet un present, aquell que bé apareixerá a los honorables jurats.

—6 abril, 1577—Se faculta a los Jurats perque fassen a los reverents pares de lo monestir de St. Vicent el present que les sia ben vist, tant per beneficis de ells rebuts per la ajuda feta en dos jubileus com encara més per los sermons de St. Sebastia y de St. Jaume, que no volgueren cosa ninguna,

—5 abril, 1579.—Se resol fer un donatiu a los frares de St. Domingo per lo gran fruit que los pobladors de la vila treuen de la bona doctrina que de ells reben.

—21 juny, 1579—Lo consell les done 10 ducats, com adjutori de les obres necessaries per separar las cases de escola de los minyons y fadrins.

—6 juliol, 1585.—A súplica de Fray Juliá Abram, y per amor de Deu les concedexen 20 lliures per continuar les obres del convent.

Per montanya

Tot lo sant dia ha plogut,
les montanyes violades
molt lentament han begut
com boques assedegades.

Passaven amb un vol mut
les boires escabellades:
tot lo sant dia han begut
les montanyes violades.

Encara lluny lladra'l trò
y fan fresca olor de fló
les planures amarades.

Avall, del plá tot humit
negra y fexuga la nit
s'alsa amb les ales banyades.

LL. RIBER, PRE.

Es cans i ses llebres.

Un temps es cans y ses llebres eren amichs corals ferm, carn y nuga: no se dexaven may, sempre los veyen plegats, y may e-hi havia un tu per tu.

Una vegada en s'estiu, que se'n anaven a estirarse ses cames y a cercar veroles, cauen a passar per devora un safreig ben gran: era casi mitx y ab una aygo lo més estil-lada; feya nadera.

Per paga queya un sol que crema-va 's cul a ses llebres y es cans que pantaxaven a les totes y me treyen un pam de llengo. A les hores ja eren tan bascosos com ara y tan afectats de pegar capficons y posar es cuyro en remuy.

Axí fonec que, tot d'una que veren s'aygo d'aquell sefreig, digueren:

—¿Que mos hi tiram?

—Tirauvoshi vltros, digueren ses llebres, que noltros mos estimam més mirar es bou de sa barrera.

—¿Vol dir mos esparareu axí meiteix?

—No 'n mancaria altra. Tirauvoshi descansats.

—No res, diuen es cans, mos hi tirarem; però mos convé treuremos ses sabates, que, si les mos banyam, no mos durarán una roada.

Les se treuen, les doxen allá devora, y pataplum se tiren tots dins es sefreig, y venguen capficons y bones remades y fues d'un vent y de s'altre.

Ja hi estaven a pler i hi xalaven de bona manera. No se temien des temps

Però ¿que feren ses llebres com los veren tan descuydats en so nadar?

Se posen ses sabates des cans, y ja li han estret ¡cametes me valguen!

Cansats ells de fer es granot, sur-

1. La'm contaren mos germans Andreu y Martí.

ten des sefreig, y ni vauen sabates ni llebres.

—¡Ja son aquestes polissones que les mos han preses! digueren fent flamada. ¡Ja porá esser que les paguin cares!

Enrabiats de tot, ja son partits a cercarles per ferles benes allá ont las trobarien.

De llavó ensá es qu'es cans no han pogut veure pus ses llebres, y que les cerquen com a rabiosos, y, en trobar-ne cap, s'hi afúen, y no tenen assaciament fins que les han assolides.

Com les veuen tan ben calssades i ab ses sabates que les varen pendre y qu'ells hajen d'anar d'ungla, el dimoni los se'n du de rábia: ja no les ho perdonarán may a sa feta des sefreig.

Tant meteix va esser massa grossa.

A. M.º A.

Com es qu'es bou llauran sense coxi?

Ja sabeu que's bou va encalentir ab sos alens el Bon Jesuset dins sa coveta de Betlem.

¿Quina gracia vos figurau que li demanà llavó a n'el Bon Jesús?

Idò li va dir:

—Ja que sempre me fan llaurar, donaume un coxi d'or, y axí no se'n porán riure.

—¡Un coxi d'or! diu el Bon Jesús. Per que t'ets enflat tan amunt, ara no'n tendrás d'or ni de cap classe: haurás de llaurar sense. ¡No sé com no veus que's coxi que demanes, te posaria's coll com un llatzet, y llavó que t'arribaria a estrengolar!

Per axò es que's bou llaura sense coxi.

No hi ha remey: no hem de fer fava en so demanar. Mos hi hem de mirar bé.

A. M.º A.

1. Les llebres tenen els potons plens de pel. D'aquí vé al dir que van calssades y d'aquí degué néxer aquesta tradició.

2. La'm contá mon pare.

OBRA NUEVA

POESIAS

FOR MARIA ANTONIA SALVA

Precio 2 pesetas

De venta en la librería de Amengual y Muntaner, Cadena, 2.

LIBROS NUEVOS

ANUARIO DE LA NOBLEZA

Años 1909-1910

De venta en la librería de Amengual y Muntaner, Cadena, 2, Palma.

La Higuera y su cultivo en España

» POR «

Don Pedro Estelrich

Premiada con medalla de oro en la Exposición Regional Balcar

Con 71 grabados y 4 láminas.—Se vende en la librería de Amengual y Muntaner, Cadena, 2, al precio de 3.50 pesetas. ejemplar.

Tambien se halla de venta en la misma librería *El almendro y su cultivo* del mismo autor

A LAS FAMILIAS

Las que deseen proporcionar a sus hijos educación esmerada, aprendiendo Religión, Castellano, Francés, Solfeo y Dibujo, sendo los honorarios 11 ptas. mensuales, diríjanse, para la forma, Butería 13, 2.º de 8 a 9 y de 2 a 3.

Precisa buenas referencias.